

Բ.

ԶԱԲԱՐԻԱ ՊԱՏՐԻԱՐԲ ՎԱՆԵՑԻ

Թաղուած է՝ Կ. Պօլսոյ՝ Իւսկիւտարի Ազգ. Գերեզմանատան վարի թաղը. ունի մարմարեայ փառաւոր շիրիմ, որուն վրայէն քաղած եմ հետեւեալ վեց տող արձա- նագրութիւնը.

Այս է տապան: տամբարանի
Զաքիկաս վրդապի: Նորոգ-
ող: Սք կրճապի եկեղեցոյն.
Նոր մանլայի: վաղջան
եյաւ: մերո:
Թվին. ՌԿԶ:

Ինչպէս կ'երևի՝ տապանագիրս կը յայտնէ՝ թէ Զաքարիա կամ Զաքիաս Պա- տրիարք վախճանած է $(1066 + 551) = 1617$ ին. բայց սխալ է այս, և պէտք է ըլլայ այն 1640 կամ 1641. զի Զաքարիա 1636ին երկրորդ անգամ Պատրիարք եղած ու նստած է մինչև 1639:

Եւ անա թէ ինչ կը գրէ այս սխալի մասին Սարգիս Գպիր Սարաֆ Յովհան- նէսեան իւր Կ. Պօլսոյ ձեռագիր պատմութեան մէջ (էջ 294 - 295):

« Այս Զաքարիա վարդապետ, որ և կոչի Զաքէոս եղև ապա Պատրիարք Հայոց « ի Կ. Պօլիս, ի թուականին ՌՀԶ (1076 + 551 = 1627). և յետոյ վախճանեալ « թաղեցաւ ի գերեզմանատանն իւսքիւտարու: Որոյ տապանաքարն ունելով գիր, « յետ ամաց բազմաց ի լինել Ղափանցի Գէորգ վարդապետին Պատրիարք ի թրւա- « կանին ՌՄ (1200 + 551 = 1751), նա զտապանաքար սորին նորոգելով կա- « մելով, և զթիւ վախճանին ո՛չ գիտելով, ի յիշատակէ արձաթեայ խաչի նորին « հանեալ, գրեալ տուեալ է ի վերայ քարին զթուականն զայն, որ ոչ է այնպէս: « Զի է այն թուական՝ շինուածոյ եկեղեցոյն, և ո՛չ վախճանի նորին»:

Ուստի՝ քանի որ Պատմութիւնը կ'աւանդէ թէ Զաքարիա 1636 - 1639 կրկին անգամ Պատրիարք էր՝ անոր մահը պատահած կրնայ ըլլայ 1640 - 41:

Գ.

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՊԱՏՐԻԱՐԲ ՄԵՂՐԵՑԻ

Թաղուած է Պալքըլի Ազգ. Գերեզմանատունը. ունի զեղեցիկ շիրիմ մը, զոր 1856ին նորոգել տուած է Խարամաճեան Մանուկ աղայի կողակից տիկին Ազապի:

Անոր Տապանագիրն է այսպէս.